

altenpflege.de Edition

Trumpieji vadovėliai slaugos mokymui – dėmesys pagyvenusių žmonių priežiūrai

Theo Ahrens

Komunikacija ir konfliktų valdymas

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografinė informacija

Theo Ahrens – Trumpa biografija

Theo Ahrens, gimęs 1979 metais netoli Miuncheno, yra slaugos profesijų mokytojas ir įsitraukęs slaugos pedagogas. Atlikęs savanorišką socialinį metus ligoninėje, jis baigė sveikatos ir slaugos specialistų mokymą ir įgijo vertingos profesinės patirties intensyviosios terapijos skyriuje. Vedamas noro perduoti žinias, jis studijavo slaugos pedagogiką ir 2009 pradėjo dirbti mokytoju profesinėje mokykloje Miunchene. Theo yra žinomas dėl savo praktiško ir empatiško mokymo, kuriuo jis paruošia būsimus slaugos specialistus jų reikliai profesijai. Asmeniniame gyvenime jis gyvena su žmona ir dviem vaikais Berlyne ir savanoriškai įsitraukia į geresnių sąlygų kūrimą slaugos mokymuose.

Šio vadovo turinys buvo suformuluotas remiantis turimais dokumentais naudojant dirbtinį intelektą. Vertimas atliktas automatiškai.

Leidėjas altenpflege.de

Kaina nemokamai.

Copyright 2024 altenpflege.de

Pastabas ir patobulinimų pasiūlymus siųskite adresu team@altenpflege.de.

1/1-2412181527

Turiny

1	Išvadas	4
1.1	Šios trumpos mokomosios knygos tikslai	4
1.2	Komunikacijos reikšmė senyvo amžiaus žmonių priežiūroje	4
1.3	Slaugytojų vaidmuo bendraujant su gyventojais, artimaisiais ir kolegomis	5
2	Komunikacijos pagrindai	6
2.1	Komunikacijos apibrėžimas ir reikšmė	6
2.2	Komunikacijos modeliai	6
2.3	Schulz von Thuno keturių pusių modelis	7
2.4	Verbali ir neverbalinė komunikacija	8
2.5	Komunikacijos barjerai	8
3	Bendraavimas su gyventojais slaugos namuose	10
3.1	Pokalbis su vyresniais žmonėmis	10
3.2	Demencija sergančių žmonių bendravimo ypatumai	10
3.3	Bendraavimas su klausos ir regos sutrikimų turinčiais žmonėmis	11
3.4	Empatiškas pokalbis sudėtingomis temomis	12
3.5	Komunikacijos skatinimas per biografinį darbą	13
4	Bendraavimas su gyventojų artimaisiais	15
4.1	Bendraavimas su artimaisiais	15
4.2	Bendraavimas su emocinėmis artimųjų reakcijomis	15
4.3	Pokalbis sudėtingose situacijose	16
4.4	Darbas su artimaisiais teikiant mirštančiųjų ir gedulingąją pagalbą	17
4.5	Slaugytojų vaidmens supratimas bendraujant su artimaisiais	18
5	Bendraavimas slaugos komandoje	19
5.1	Komandinės komunikacijos reikšmė	19
5.2	Vidinės komunikacijos metodai	19
5.3	Atsiliepimai ir kritikos pokalbiai	20
5.4	Komunikacija sprendžiant konfliktus komandoje	21
5.5	Komandos bendravimo sutrikimai	22
6	Bendraavimas su vadovais ir kitomis profesinėmis grupėmis	23
6.1	Pokalbis su vadovais	23
6.2	Bendradarbiavimas su gydytojais ir terapeutais	23
6.3	Bendraavimas su išoriniais partneriais	24
6.4	Ataskaitų teikimas ir dokumentacija	25
7	Konfliktų valdymas senyvo amžiaus žmonių priežiūroje	27
7.1	Konfliktų apibrėžimas ir reikšmė slaugos kasdienybėje	27
7.2	Konfliktų priežastys	27
7.3	Konfliktų rūšys	28
7.4	Konfliktų eskalacijos lygiai	29
7.5	Atpažinti ankstyvuosius konflikto įspėjamuosius ženklus ir reaguoti	30
8	Konfliktų valdymo metodai	31
8.1	Deeskalavimo technikos	31
8.2	Konfliktiniai pokalbiai	31
8.3	Metodai konfliktų sprendimui	32
8.4	Problemų sprendimo technikos	33
8.5	Skirtingi konfliktų sprendimo stiliai	33
9	Bendraavimas su sunkiais pašnekovais	35
9.1	Elgesys su agresyviais gyventojais, artimaisiais ir kolegomis	35
9.2	Bendraavimas su nerimaujančiais ir nesaugumo jaučiančiais pašnekovais	35
9.3	Elgesys su žmonėmis, sergančiais demencija	36
9.4	Bendraavimas su autoritariniais vadovais	37
10	Bendraavimas krizinėse situacijose	39
10.1	Pokalbio vedimas nelaimės atvejais ir krizinėse situacijose	39
10.2	Streso ir įtampų situacijų valdymas	39
10.3	Bendraavimas lydint mirštantįjį	40
10.4	Pokalbis, įtarus smurtą ar netinkamą elgesį	41
11	Savirefleksija ir asmenybės ugdymas	42
11.1	Refleksija apie savo bendravimo gebėjimus	42
11.2	Atpažinti bendravimo modelius	42
11.3	Elgesys su savo emocijomis	43
11.4	Asmenybės ugdymas ir pasitikėjimas savimi bendraujant	44
12	Mokymai ir kvalifikacijos kėlimas komunikacijos ir konfliktų sprendimo srityse	46
12.1	Komunikacijos mokymai	46
12.2	Mokymas apie validaciją	47
12.3	Mokymai konfliktų valdymo srityje	47
12.4	Supervizija ir koleginei konsultacijai	48
13	Pavyzdžiai ir praktinės taikymo sritys	50
13.1	Atvejo pavyzdys: Konfliktas su gyventoju	50
13.2	Atvejo pavyzdys: Konfliktas tarp slaugytojos ir artimųjų	51
13.3	Praktinis pavyzdys: konfliktas tarp komandos narių	52

1 Įvadas

1.1 Šios trumpos mokomosios knygos tikslai

Šis trumpas vadovėlis siekia pagilinti slaugytojų, dirbančių senelių priežiūroje, komunikacijos ir konfliktų sprendimo gebėjimus. Jame pateikiama išsami teorinių koncepcijų ir jų praktinio taikymo apžvalga. Tikslas - suteikti slaugytojams įrankius, padedančius efektyviai bendrauti su gyventojais, artimaisiais, kolegomis ir kitomis profesinėmis grupėmis.

Kitas dėmesys skiriamas konfliktų sprendimo technikų perteikimui, kurios dažnai reikalingos slaugos kasdienybėje. Tai apima ankstyvą konfliktų potencialo atpažinimą, deeskalacijos strategijų naudojimą bei sprendimais pagrįstų pokalbių vedimą.

Knyga skatina savirefleksijos gebėjimus, leidžiančius atpažinti ir tobulinti savo komunikacijos modelius. Taip pat pateikiamos asmenybės vystymosi praktikos, siekiant įgyti daugiau saugumo ir aiškumo komunikacijoje.

Praktiniais pavyzdžiais ir pratimais vadovėlis padeda tiesiogiai pritaikyti žinias slaugos kasdienybėje. Taip ne tik plečiamos žinios, bet ir stiprinama veiklumo kompetencija, kas galiausiai prisideda prie priežiūros kokybės ir visų dalyvių gerovės.

1.2 Komunikacijos reikšmė senyvo amžiaus žmonių priežiūroje

Komunikacija slaugant senjorus yra raktas į gyventojų saugumą ir orumą. Ji ne tik leidžia perduoti pagrindinę informaciją, bet ir sukurti pasitikėjimo santykius. Slaugytojai turi gerai įvaldyti tiek žodinę, tiek neverbalinę komunikaciją, kad sumažintų nesusipratimus ir jautriai reaguotų į gyventojų poreikius.

Kasdienėje slaugos praktikoje pokalbiai padeda stebėti gyventojų sveikatos būklę ir atsižvelgti į jų norus. Efektyvi komunikacija gali veikti prevenciškai ir prisideda prie gyventojų gerovės didinimo, nes anksti atpažįstami ir sprendžiami rūpesčiai bei baimės. Empatiškas dialogas taip pat skatina gyventojų dalyvavimą slaugos procese, o tai savo ruožtu palaiko jų savarankiškumą.

Be to, kultūriniai ir individualūs skirtumai vaidina lemiamą vaidmenį komunikacijoje. Slaugytojai turi būti šių skirtumų sąmoningi ir gebėti prisitaikyti, kad užtikrintų pagarbią ir vertinančią sąveiką. Aktyviai klausydami ir užduodami atvirus klausimus, slaugytojai gali įgyti gyventojų pasitikėjimą ir geriau suprasti jų poreikius.

Komunikacijos svarba taip pat apima bendradarbiavimą su šeimos nariais ir tarpdisciplininėje komandoje. Čia aiškumas ir skaidrumas yra lemiamas, kad būtų pasiekti slaugos tikslai ir išvengta nesusipratimų. Struktūruota komunikacija slaugos komandoje užtikrina priežiūros tęstinumą ir kokybę, o keičiantis informacija su gydytojais ir terapeutais prisidedama prie visapusiško gyventojų rūpinimosi.

Apibendrinant, komunikacija senjorų slaugoje yra ne tik informacijos perdavimo įrankis, bet ir esminė priežiūros kokybės ir gyventojų pasitenkinimo dalis. Ji yra gyvybinė arterija, jungianti visus dalyvius, ir užtikrina, kad tiek individualūs poreikiai, tiek profesionalūs reikalavimai visada būtų suderinti.

1.3 Slaugytojų vaidmuo bendraujant su gyventojais, artimaisiais ir kolegomis

Slaugytojai atlieka esminį vaidmenį bendraujant su gyventojais, artimaisiais ir kolegomis. Jie veikia kaip sąsaja, sujungianti ir integruojanti įvairius slaugos aspektus. Jų vaidmuo apima tiek klausymąsi, tiek aktyvų bendravimą.

Bendraujant su gyventojais svarbu atsižvelgti į individualius poreikius. Tai apima ne tik sveikatos klausimų suvokimą, bet ir asmeninių pageidavimų bei nemėgstamų dalykų įvertinimą. Slaugytojai turi gebėti užmegzti pasitikėjimo santykį, užduodami atvirus klausimus ir aktyviai klausydamiesi, kad suteiktų gyventojams saugumo ir pagarbos jausmą.

Bendravimas su artimaisiais reikalauja jautrumo ir skaidrumo. Artimieji dažnai yra emocingai įsitraukę ir nežino apie galimą rūpestį bei klausimus. Čia slaugytojai turi atsargiai pateikti informaciją ir aiškiai informuoti apie slaugos procesą. Jie taip pat turėtų suteikti erdvę klausimams ir susirūpinimams išdėstyti, kad išsiaiškintų nesusipratimus ir skatintų bendradarbiavimą.

Slaugos komandos viduje slaugytojas užima sąsajos funkciją. Ji koordinuoja informaciją tarp įvairių specializuotų skyrių ir komandos narių. Aiškus ir struktūruotas bendravimas yra būtinas, siekiant efektyviai organizuoti darbo procesus ir užtikrinti tęstinumą priežiūroje. Komandiniai susitikimai ir grįžtamojo ryšio pokalbiai yra svarbios priemonės, stiprinant komandos dinamiką ir bendradarbiavimą bendraujant.

Galiausiai iš slaugytojų tikimasi, kad jie bus susipažinę su įvairiais bendravimo stiliais ir gebės lanksčiai reaguoti į skirtingas pokalbio situacijas. Šis lankstumas leidžia pritaikyti bendravimą prie konkrečios pokalbio aplinkos ir profesionaliai elgtis su visais susijusiais asmenimis. Toks prisitaikymas reikšmingai prisideda prie aukštos slaugos kokybės.

2 Komunikacijos pagrindai

2.1 Komunikacijos apibrėžimas ir reikšmė

Komunikacija leidžia keistis informacija, jausmais ir mintimis tarp žmonių. Senyvo amžiaus žmonių priežiūroje ji yra pagrindas, leidžiantis atpažinti gyventojų poreikius ir norus bei į juos reaguoti. Be efektyvios komunikacijos sunku užmegzti pasitikėjimu pagrįstus santykius su reikalaujančiais priežiūros žmonėmis.

Žodinė komunikacija vyksta per kalbą. Aiškumas ir paprastumas yra esminiai dalykai. Vengti techninių terminų, nebent jie yra visuotinai suprantami. Balso tonas daro įtaką tam, kaip suvokiama žinia. Klausymasis yra lygiai taip pat svarbus kaip ir kalbėjimas. Jis reiškia pagarbą ir vertinimą.

Nežodinė komunikacija apima gestus, mimiką ir kūno laikyseną. Senyvo amžiaus žmonių priežiūroje ji dažnai vaidina pagrindinį vaidmenį, ypač kai gyventojas yra kognityviai ribotas ar turi kalbos problemų. Šypsena ar švelnus žvilgsnis gali perduoti saugumą ir jautumą.

Rašytinė komunikacija vyksta dokumentacijoje. Tikslumas ir išsamumas čia yra itin svarbūs. Ji skirta perduoti svarbią informaciją komandoje ir užtikrinti teisinę apsaugą.

Efektyvi komunikacija gerina gyventojų gerovę, gerina darbo santykius komandoje ir palengvina konfliktų sprendimą. Klaidingi supratimai gali būti išvengiami, o problemos greitai nustatomos.

Pavyzdys: Jei gyventojas yra neramus, tikslingais klausimais ir aktyviu klausymu galima nustatyti priežastį. Galbūt tai yra skausmas ar nepasitenkinimas situacija. Empatijos ir aiškos komunikacijos dėka gali būti surastos sprendimo galimybės.

Apibendrinant, komunikacija senyvo amžiaus žmonių priežiūroje nėra tik informacijos keitimasis, bet ir rūpinimosi bei pagarbos išraiška. Ji yra esminė kasdienio darbo dalis ir lemiamas veiksnys priežiūros kokybei.

2.2 Komunikacijos modeliai

Komunikacijos modeliai yra įrankiai, padedantys geriau suprasti komunikacijos eigą. Du pagrindiniai modeliai yra Shannon-Weaver modelis ir Siuntėjo-Gavėjo modelis.

Shannon-Weaver modelis dažnai laikomas šiuolaikinės komunikacijos motinos modeliu. Jis apibūdina procesą kaip žinutės perdavimą iš siuntėjo gavėjui per kanalą. Triukšmas gali iškraipyti pranešimą. Praktiškai tai reiškia: kai slaugytojas perduoda informaciją gyventojui, triukšmas gali kilti dėl aplinkos garsų ar nesusipratimų. Svarbu, kad komunikacijos kanalas būtų kuo mažiau trikdomas, pavyzdžiui, ramioje aplinkoje vykstantys pokalbiai.

Siuntėjo-Gavėjo modelis yra supaprastinta Shannon-Weaver modelio forma. Čia taip pat yra siuntėjas, kuris perduoda žinutę, ir gavėjas, kuris ją interpretuoja. Tačiau šis modelis ypatingą dėmesį skiria grįžtamajai reakcijai (feedback). Senyvo amžiaus slaugoje grįžtamoji reakcija yra esminė, norint išspręsti nesusipratimus. Pavyzdžiui, gyventojas gali linktelėti kaip supratimo ženklą arba užduoti daugiau klausimų, į kuriuos slaugytojas atsako, siekdamas užtikrinti, kad pranešimas būtų teisingai supastas. Šie modeliai kartu padeda suprasti, kad komunikacija nėra vien tik informacijos perdavimas, bet ir apima barjerus, kuriuos reikia įveikti. Grįžtamasis ryšys atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant aiškų ir efektyvų apsikeitimą informacija

2.3 Schulz von Thuno keturių pusių modelis

Šulco von Thuno keturšalio modelis paaiškina, kad kiekvienas pasisakymas turi keturias skirtingas žinutes: faktinę dalį, apeliaciją, santykius ir savireikšmę.

Faktinė dalis: Ši dalis susijusi su gryna informacija, kuri yra perduodama. Slaugant pagyvenusius žmones, svarbu pateikti aiškią ir tikslią informaciją, kad išvengtumėte nesusipratimų. Pavyzdžiui, būtų vaistų sąrašų perdavimas kolegoms.

Savireikšmės dalis: Čia kalbėtojas dalinasi kažkuo apie save, sąmoningai ar nesąmoningai. Atviras pokalbis apie savo jausmus ir neužtikrintumus gali padėti kurti pasitikėjimą slaugos kasdienybėje. Pavyzdžiui, slaugytoja gali pasidalinti, kad nerimauja dėl vieno gyventojų.

Santykių dalis: Ši dalis apibūdina, kaip siuntėjas vertina adresatą ir ką apie jį mano. Slaugant pagyvenusius žmones būtina užmegzti pagarbų ir vertinantį santykį su gyventojais. Kai slaugytoja bendrauja draugiškai ir kantriai, gyventojas jaučiasi įvertintas.

Apeliacijos dalis: Šioje dalyje kalbėtojas siekia paskatinti adresatą atlikti kažkokį veiksmą. Pagyvenusių žmonių slaugoje tai gali reikšti, kad gyventojui siūloma pagalba, pavyzdžiui, rengiantis ar maitinantis.

Pavyzdys: Slaugytoja sako gyventojui: "Laikas jūsų vaistams." Faktinėje dalyje yra pranešama, kad gyventojas turi išgerti vaistus dabar. Santykių dalyje gali būti išreiškiamas artumas arba nuotolis per balsą ir neverbalinius signalus. Savireikšmės dalyje gali būti juntama slaugytojos atsakomybės jausmas. Apeliacijos dalyje teiginiu skatinama išgerti vaistus.

Šių keturių dalių supratimas palengvina diferencijuotą komunikaciją ir padeda išvengti potencialių konfliktų. Slaugytojai gali geriau atsižvelgti į gyventojų, artimųjų ir kolegų poreikius bei reakcijas.

2.4 Verbalinė ir neverbalinė komunikacija

Verbalinis ir neverbalinis bendravimas atlieka esminį vaidmenį senyvų žmonių priežiūroje. Verbalinis bendravimas apima kalbą, kuri yra būtina konkrečiai informacijai perduoti. Svarbiausia yra žodžių parinkimas: slaugytojai turėtų kalbėti paprastai ir tiesiogiai, kad išvengtų painiavos. Apgalvotas balso tonas gali padėti sukurti pasitikėjimą ir supratimą.

Neverbalinis bendravimas apima mimiką, gestus ir kūno kalbą. Mimikos išraiškos dažnai atskleidžia daugiau apie asmens emocinę būseną nei žodžiai. Draugiška šypsena rodo geranoriškumą ir gali sumažinti įtampą. Gyventojams, kurie turi sunkumų šnekant, slaugytojo mimika yra svarbus informacijos šaltinis.

Gestai apibrėžia rankų ir rankų judesius. Jie gali pabrėžti arba paaiškinti tam tikras tezes. Pavyzdžiui, galvos linktelėjimas gali reikšti pritarimą arba padaršinimą, o atverstos rankos - atvirumą ir prieinamumą.

Kūno kalba yra bendras kūno laikysenos išraiška. Ji gali suteikti informacijos apie asmens požiūrį ir nusistatymą. Senyvų žmonių priežiūroje svarbi atsipalaidavusi ir atviri kūno laikysena, siekiant perteikti pasitikėjimą ir saugumą. Atsukta nugara ir uždaros gestai gali būti suvokiami kaip nesidomėjimas arba atmetimas.

Verbalinio ir neverbalinio bendravimo derinys yra būtinas norint išvengti nesusipratimų ir užtikrinti išsamų bendravimą. Pavyzdžiui, jei slaugytojas kalba ramiu tonu, bet rodo nuobodulio išraišką, sakinėja gali prarasti savo poveikį. Atvirkščiai, empatini kūno kalba gali sustiprinti verbalinius žodžius ir sukelti vertinimo bei supratimo jausmą gyventojui.

Per sąmoningą mimikos, gestų ir kūno kalbos naudojimą slaugytojai gali labai prisidėti prie supratimo gerinimo ir gyventojų gerovės palaikymo. Dėmesingas abiejų bendravimo formų naudojimas taip pat skatina santykių kūrimą ir harmoningą bendradarbiavimą slaugos įstaigoje.

2.5 Komunikacijos barjerai

Komunikacijos barjerai senyvo amžiaus žmonių priežiūroje

Komunikacijos barjerai senyvo amžiaus žmonių priežiūroje yra didelis iššūkis. Šie trukdžiai gali apsunkinti bendravimą tarp slaugos darbuotojų, gyventojų ir artimųjų, sukeldami nesusipratimų ir konfliktų. Dažniausiai pasitaikantys barjerai apima nesusipratimus, išankstinius nusistatymus ir kalbos barjerus.

Nesusipratimai dažnai kyla, kai perduota žinutė suprantama kitaip, nei buvo ketinta. To priežastys gali būti neaiški kalba, netinkamas žodžių pasirinkimas arba supratimo nepatikrinimas užduodant klausimus. Svarbu užtikrinti, kad informacija būtų aiškiai ir nedviprasmiškai perduota. Vienas iš būdų išvengti nesusipratimų yra aktyvus klausymas ir tikslingas klausimų uždavimas siekiant užtikrinti, kad kitas asmuo teisingai suprastų.

Išankstiniai nusistatymai gali būti kita nematoma kliūtis. Išankstiniai nusistatymai dėl amžiaus, sveikatos apribojimų ar kultūrinių skirtumų dažnai lemia nesusipratimus ir pasitikėjimo stoką. Slaugos darbuotojai turėtų būti sąmoningi apie savo išankstinius nusistatymus ir aktyviai stengtis juos įveikti. Mokymai apie interkultūrinę kompetenciją ir empatijos ugdymą gali padėti pašalinti išankstinius nusistatymus ir užtikrinti, kad komunikacija su visais gyventojais būtų pagarbiai vertinama.

Kalbos barjerai ypač problematiški, kai gyventojai kalba kita gimtąja kalba arba dėl kognityvinių apribojimų sunkiai bendrauja. Tokiais atvejais naudinga pasitelkti vizualines priemones, kad būtų lengviau suprasti. Vaizdų kortelės ar paprasti piešiniai gali suteikti reikšmingą pagalbą. Be to, slaugos darbuotojai turėtų naudoti paprastus, aiškius žodžius ir prireikus pasitelkti vertėjus ar kalbos pagalbininkus.

Atvira ir skaidri komunikacija, aktyviai įvertinanti barjerus, gali sumažinti problemas. Nuolatinis komunikacijos technikų mokymasis ir pagalbinių priemonių naudojimas skatina sėkmingą bendravimą ir sukuria pasitikėjimu pagrįstus santykius. Ypač svarbu yra nuolat siekti tobulinti savo komunikacinius gebėjimus, kad būtų patenkinti individualūs gyventojų poreikiai.

3 Bendravimas su gyventojais slaugos namuose

3.1 Pokalbis su vyresniais žmonėmis

Empatija yra lemiamą sėkmingam pokalbiui su vyresnio amžiaus žmonėmis. Įsijauskite į senjorų perspektyvą. Supraskite jų jausmus ir gyvenimo situacijas. Gerbkite jų patirtį ir žinias. Suteikite vyresniems žmonėms erdvės pasakoti savo istorijas. Atkreipkite dėmesį į jų emocijas, o ne tik į žodžius.

Aktyvus klausymasis yra pokalbio centre. Signalizuokite dėmesį akių kontaktu ir retkarčiais linktelėdami galvą. Pakartokite pasakytą savo žodžiais, kad išvengtumėte nesusipratimų. Užduokite aiškinamuosius klausimus, jei kas nors lieka neaišku. Tai rodo, kad tikrai klausotės. Venkite pertraukti. Suteikite kalbėtojui laiko suformuluoti savo mintis. Kantrybė čia yra ypač svarbi.

Neverbalinės komunikacijos svarba negali būti nuvertinta. Balso tonas, kūno kalba ir veido išraiška dažnai yra iškalbingesni nei žodžiai. Stebėkite vyresnio amžiaus žmonių neverbalinius signalus. Reaguokite į juos tinkamai ir empatiškai.

Pavyzdys: ponė Müller pasakoja apie savo mirusią seserį. Parodykite užuojautą, kartais paliesdami jos ranką arba šiltu žvilgsniu suteikdami emocinę paramą. Aktyviai klausykitės ir paskatinkite ją pasakoti daugiau, nespaužiant.

Kiekvienas susitikimas yra unikalus. Pritaikykite savo bendravimo stilių pagal individualius vyresnio amžiaus žmonių poreikius ir pageidavimus. Naudokite paprastą ir aiškią kalbą. Venkite profesinio žargono. Kalbėkite garsiai ir aiškiai, jei reikia, bet ne nenatūraliai lėtai ar globėjiškai.

Pagarba ir orumas visada turi būti pirmoje vietoje. Visada elkitės su vyresnio amžiaus žmonėmis pagarbiai, nepaisant jų fizinės ar psichinės būklės. Susitarkite į atviros ir pasitikinčios santykių kūrimą. Efektyvi pokalbio vedimas yra pagrindas sprendžiant konfliktus senų žmonių priežiūroje.

3.2 Demencija sergančių žmonių bendravimo ypatumai

Žmonės, sergantys demencija, pasaulį patiria kitaip. Jie reikalauja ypatingo dėmesio ir jautrumo bendraujant. Gebėjimas išreikšti save žodžiu gali būti ribotas. Todėl neverbalinis bendravimas tampa svarbesnis.

Kantrybė ir lankstumas yra lemiami. Demencijos ligų eiga yra individuali, todėl komunikacijos gebėjimai gali keistis. Pritaikykite prie gyventojo poreikių ir būkite pasirengę nuolat keisti savo strategiją.

7 Tai tik peržiūra

Visą knygą galite rasti <https://www.altenpflege.de> prisiregistravusiems vartotojams. Registracija ir naudojimasis yra nemokami. Kas nenori registruotis, gali pervesti mokestį, nurodytą 2 puslapyje, per Paypal į buchhaltung@factsoft.de ir nurodyti tiek knygos pavadinimą, tiek savo elektroninio pašto adresą. Tada PDF failas bus atsiųstas elektroniniu paštu.

Be nemokamos prieigos prie trumpųjų vadovėlių, registracija [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) suteikia galimybę tiesiogiai teikti paraiškas darbams. Taip pat galima paskelbti nemokamą darbo skelbimą. Tapkite ir jūs [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) bendruomenės dalimi.